

Tussen postduif en e-mail

Triiiing. “Hallo, met Ambrosius van Virmundt.” “Oh, hallo, Broos. Met Edmund van Bocholtz hier uit een zonovergoten Alden Biesen. Moet je horen. Het Soevereiniteits-Akkoord uit Den Haag is binnen. We hebben nu zwart op wit dat Gemert weer een vrije rijksheerlijkheid is.” “Mooi! Proficiat Ed. Nu ben je eindelijk vorst van Gemert. Stuur de stukken maar op per postduif.” Een dag later vliegt er een duif naar binnen door één van de gaten boven in de hoektoren van de donjon.

Een mooi sprookjesverhaal, maar zo was het natuurlijk niet. Er was geen – triiiing of tudeluut – telefoon en ook geen postduif die zo'n gewichtig stuk over een afstand van zo'n negentig kilometer kon torsen. De kasteelheer van tegenwoordig heeft het heel wat gemakkelijker met de moderne communicatiemiddelen. Zijn mobiele telefoon heeft hij bijna overal bij zich. Snel even bellen of appen. Ook via e-mail zijn zaken tegenwoordig vliegensvlug te regelen. Maar waarvoor is dan die brievenbus voor het poortgebouw? Staat die daar “in 't aawe graft te droome òf 'r van 't laand van òverzaë nog pepieje paost zal kômme”?

